

„Wel, makker?” vraagt de herbergier, als hij ziet dat Frank aarzelend aan de deur blijft staan.

En dan komt Frank met zijn historie. Dat hij een paar uur geleden hier geweest is, met een andere jongen, en dat hij een papiertje van waarde kwijt is; zou hij even in de prullemand mogen zoeken?

„Welzo, laat jij hier zó maar de briefjes van honderd slingeren?” zegt de man in 't buffet; „nou, als je zoeken wilt, vrind, ga je gang”.

„En als je 't vindt, geef je dan een rondje, broer?” roept een van de schaatsenrijders.

Maar Frank hoort het niet eens. Hij ligt op zijn knieën bij de prullemand en zijn handen voelen door de papierenrommel. Hij strijkt de verfrommelde prop-pen glad en tracht de letters te ontcijferen en in zijn ijver gooit hij de prullemand half leeg over de grond.

„Als je 't allemaal maar weer opruimt”, zegt de waard misnoegd.

Even kijkt Frank verwezen op, dan begint hij de verscheurde snippers aan elkaar te passen; maar hij vindt niets. Helemaal niets.

Is dan al die moeite voor niets geweest?

Maar opeens: daar ziet hij vette boterhamzakjes, met „electrische bakkerij „De Meelzak” — Laag Nieuwkoop” er op, o, het kan niet anders, dat moeten